

Latinsk text (rad för rad enligt originalet).

Observera att skrivarna förkortat en del latinska ord, som här är utskrivna i sin helhet.

Helena septem annorum, filia Laurencij Torisson de opido Karlaby parrochia Petaris heredh Aboensis diocesis, feria secunda post festum Erii intrauit heremum densissimam sui patris opido circumiacentem, in quo sine cibo huc illucque discurrens perdecem dies errabat cum ferocissimis bestiis videlicet vrsis, lupis diuersique generis serpentibus et huiusmodi permaxime multitudinis inhabitantibus ibidem conuersando et noctibus accubando, quam pater cum multa vicinorum turba requirens diu et minime inueniens desijt tandem casso labore atque superuacuo fatigatus. Post hec transactis aliquibus diebus fecit votum peregrinationis pro filia perdita, si eam vivam inuenire posset, et sequenti die, que erat feria quarta sequentis ebdomade, puella ipsa inuenit iumentum in heremo discurrens separatim a grege et hoc sequens decima die ab hac, qua recessit, reuersa est in domum patris sui. Quesitaque, quo modo tam diu sine cibo viuere potuit, respondit se hijs diebus, antequam appropinquaret opido esuriem non sensisse. O reuerenda domina, verum periclitantium refugium, iam in veritate comperi, quod insunt tibi vera misericordie viscera, qui ate presciens inuocandam etiam priusquam inuocareris, teneram puellam, ne deuoraretur a bestiis aut fame deficeret, defendisti. Hic homo cum filia et multa vicinorum turba xvij kalendas augusti Wastenas veniens ista nobis confessus est cum vere fidei iuramento, quod testi ficabantur vicini sui, videlicet Bero Slukir de opido Lamershamby, Summepace de opido Asumundaby, Weroleon de opido Lappalax eius dem diocesis at que parrochie.

Svensk översättning (Tryggve Lundén 1957).

Observera att texten här inte följer originalet rad för rad, eftersom svenskan är uppbyggd på annat sätt än latinet.

Den sjuåriga Helena, dotter till Lars Toresson från Karlaby gård i Pedersöre socken i Åbo stift, gick på måndagen efter Eriksmässan ut i den tjocka, öde skog, som omger hennes faders gård, och där irrade hon under tio dagar utan mat hit och dit, vistades bland vilda djur, såsom björnar, vargar, olika slags ormar och de många andra djur som bodde där, och låg hos dem om nätterna. Fadern jämte en stor hop grannar sökte henne länge men fann henne icke, och upphörde till slut, uttröttad av det fåfänga och gagnlösa arbetet. Efteråt, sedan några dagar gått, gjorde han ett löfte om valfärd för sin förlorade dotter, om han kunde finna henne levande, och följande dag, dvs. onsdagen i nästa vecka, fann flickan ett boskapsdjur som strövade omkring i ödemarken, skilt från hjorden; detta djur följde hon och återvände så på tionde dagen efter avvikandet till sin faders hus. Tillfrågad hur hon kunnat leva så länge utan mat, svarade hon, att hon ej känt någon hunger dessa dagar, förrän hon nalkats gården. O vörnadsvärda fru, de nödställdas sanna tillflykt, nu har jag i sanning erfarit att du har ett verkligt barmhärtigt sinnelag, ty du, som på förhand visste att du skulle bli åkallad, redan innan du blev åkallad, har försvarat den späda flickan, så att hon ej blev uppäten av vilddjur eller dog av hunger. Denne man kom med sin dotter och en stor hop grannar den 17 augusti till Vadstena, och han bekände detta för oss med den sanna trovärdighetens ed, vilken bevittnades av hans grannar: Björn Sluker i Lamershaby gård, Summepace från Åsmus gård, Weroleon i Läpplax gård, samma stift och socken.